

XLI

K **F**

**KONFRONTACJE
FOTOGRAFICZNE**

Gorzów Wielkopolski 2022

68lat

**GORZOWSKIE
TOWARZYSTWO FOTOGRAFICZNE**

Organizator: **XLI KONFRONTACJI FOTOGRAFICZNYCH
GORZOWSKIE TOWARZYSTWO FOTOGRAFICZNE**
Współorganizatorzy: **ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW FOTOGRAFIKÓW
W WARSZAWIE
MIEJSKIE CENTRUM KULTURY
W GORZOWIE WLKP.**

Kurator imprezy: Marian Łazarski

Teksty do katalogu : dr Jerzy Wierzbicki, Marek Poźniak, Marian Łazarski

Ogólnopolska Wystawa Fotografii "Konfrontacje 2022" WiMBP
Fotografie Marcina Andrzejewskiego "Instagra" Mała Galeria GTF-MCK
Spotkanie z jurorami wykład prof. Mateusza Bieczyńskiego z UAM w Poznaniu
pt. "Prawo autorskie w fotografii"

Opracowanie katalogu: Marian Łazarski

Wydawca: Gorzowskie Towarzystwo Fotograficzne

ISBN: 978-83-962397-2-3

Druk: SONAR Sp. z o.o., ul. Kostrzyńska 89, 66-400 Gorzów Wlkp.
tel. 95 725 03 35, e-mail: biuro@sonar.pl, www.sonar.pl

Czterdziesta pierwsza edycja Konfrontacji Fotograficznych w Gorzowie zaskoczyła ilością nadesłanych prac. Fakt ten cieszy szczególnie dlatego, że żyjemy w czasach szybkiej konsumpcji zdjęć w social-mediach, wykonanych głównie smartfonami. Jednak istnieje wciąż znacząca grupa fotografów, która traktuje temat fotografii dużo ambitniej.

Konfrontacje tradycyjnie preferują autorów fotografii, którzy świadomie budują wielozdjęciowe narracje, a nie posługują się pojedynczym zdjęciem. To stanowi już od lat największe wyzwanie dla uczestników konkursu. Wymóg posługiwania się zestawem wielozdjęciowym jest fundamentem odróżniającym Gorzowskie Konfrontacje, od wielu innych imprez fotograficznych. Tegoroczna edycja była wyjątkowo wyrównana. Wszyscy członkowie jury byli zgodni, co do tego, że wiele zestawów nadesłanych prac, kwalifikuje się do prezentacji na wystawie i w katalogu. Nie było wiele prac, które w sposób ewidentny wyróżniałyby się na tle dobrego, choć ogólnego poziomu. Po raz kolejny widać było, że największą trudnością dla twórców jest umiejętność tworzenia spójnych cykli zdjęć.

Zdecydowana większość nadesłanych prac koncentrowała się na formalnych aspektach fotografii. Nie brakowało zbliżeń i struktur różnych materiałów, które w zamyśle autorów, miały przywoływać skojarzenia z abstrakcyjnymi formami, tworząc tym samym atrakcyjne wizualnie fotografie. Zdjęcia takie, mają wyłącznie aspekt dekoracyjny. Stanowi to często pułapkę dla fotografujących, którzy definiują dobrą fotografię tylko z jej wizualnymi walorami. To zdecydowanie za mało jak na dzisiejsze wymagania. Spora nadpodaż tego typu rozwiązań formalnych, nigdy w historii Konfrontacji Gorzowskich nie była promowana i nagradzana.

Ciekawą cechą tegorocznych Konfrontacji jest kompletny brak fotografii, komentujących obecne wydarzenia społeczno-polityczne. Obecne czasy obfitują w liczne wydarzenia, generujące komentarze w przestrzeni mass mediów i internetu. To w naturalny sposób powinno inspirować twórców do własnych przemyśleń, nad naturą otaczającego świata. Nie było fotografii mających charakter "post-pandemiczny", a także zdjęć ukazujących powszechne w świecie poruszenie, związane z agresją Rosji na Ukrainę. Jury odniosło wrażenie, że przyczyną takiego stanu rzeczy może być powszechne zmęczenie pandemią Covid-19 oraz niespodziewana i brutalna wojna niedaleko granic Unii Europejskiej. To spowodowało chęć ucieczki od tematów społecznych i "zatopienie" się w świecie, niemającego z polityką nic wspólnego.

Inną obserwacją z tegorocznych Konfrontacji jest malejąca ilość prac, wykonanych na światłoczułych materiałach tradycyjnych. Powody tego stanu rzeczy widzę w aspektach ekonomicznych. Koszty tradycyjnej fotografii są obecnie dość wysokie, a zainteresowanie analogowymi technikami wciąż utrzymuje się na podobnym poziomie od wielu lat.

Członkowie jury zdecydowali się przyznać tylko dwie główne nagrody i aż pięć wyróżnień. Taki podział nagród ma zamianifestować wspomniany wcześniej, bardzo wyrównany poziom nadesłanych prac na tegoroczną edycję Gorzowskich Konfrontacji.

Pierwszą nagrodę otrzymał Jakub Wawrzak z Torunia, za cykl zdjęć pt. „Oaza”. Zestaw fotografii, które swoją techniczną precyzją robiły wrażenie obrazów „foto-podobnych”. Cykl prac pokazywał wyjątkową świadomość autora, w budowaniu wielowątkowych opowieści za pomocą fotografii. Czarno-biały cykl przedstawia podróż przez opuszczoną stację polarną. Prezentowany zestaw był bardzo dobrze zbudowaną narracją fotograficzną.

Drugą nagrodę otrzymał Paweł Tomczyk z Kielc za zestaw pt. „Tożsamość”. Autor zbudował bardzo spójny cykl portretów dzieci, zabierając nas w świat osobistych i rodzinnych relacji. Delikatna, czuła i subtelna obserwacja najmłodszych, została w sposób umiejętny i przemyślany wzmocniona dobrymi fotografiami, wykonanymi kamerą otworkową. Na uwagę zasługuje także sposób skadrowania, co w technice „otworkowej” nie jest takie oczywiste.

Wyrównany poziom pozostałych prac spowodował, że jury zdecydowało się nie przyznawać trzeciej nagrody, ale wyróżnić większą ilość autorów.

Poziom wszystkich wyróżnionych prac był bardzo równy, chociaż reprezentowały one bardzo odmienne techniki i tematy.

Pierwsze wyróżnienie zostało przyznane Adamowi Fleksowi z Gdańska, za dwa cykle fotografii pt. „Jantar” oraz „Rejs”. Prace Adama były zasadniczo jedynymi na tegorocznych Konfrontacjach, które w sposób umiejętny i świadomy łączyły walor merytoryczny z techniką analogową. Estetyczne litowe odbitki, nawiązujące do klasyki fotografii, ukazują nostalgiczne krajobrazy nadmorskiego Jantaru. Drugi zestaw to montaże, nawiązujące do polskiego filmu „Rejs”. Autor prac potwierdził nie tylko biegłość w posługiwaniu się klasycznymi technikami, ale także umiejętnością dobierania techniki do przekazu artystycznego.

Drugie wyróżnienie przyznano Tadeuszowi Koniarzowi z Tarnowa za zestaw dokumentalny, pokazujący pogrzeb w Romskiej społeczności pt. „Pożegnanie”. Fotografie te, nawiązują do najlepszych tradycji dokumentu dziennikarskiego. Dynamiczne, dobrze zakomponowane kadry i wtopienie się fotografa w społeczność jest tutaj wyczuwalna w każdym ujęciu. Szkoda tylko, że tak ciekawy i bogaty temat był reprezentowany niewielką ilością zdjęć.

Grzegorz Krzysztofik jest autorem kolejnego wyróżnionego cyklu. Czarno-białe fotografie zatytułowane „Śląsk taneczny” są przykładem dobrej fotografii inscenizowanej. Autor pokazuje

umiejętność wykorzystywania przestrzeni miejskiej w charakterze teatralnej scenografii. Wszystkie fotografie świadomie zakomponowane i dobre technicznie.

Lidia Krzywoźniak z Łodzi została wyróżniona za zestaw dokumentalnych fotografii pt. "(Wy)-siedlisko". Dobre technicznie, duże powiększenia ukazujące artefakty codzienności, pozostawione w opuszczonym domu. Portrety dawnych mieszkańców oraz ich przedmioty osobiste porzucone w opuszczonej przestrzeni, przywoływały na myśl fotografie Roberta Polidori z Nowego Orleanu po huraganie Katrina. Autorka swoim zestawem zdjęć przypomina o jednej z istotnych cech fotografii - rejestracji odchodzącego świata.

Katarzyna Laskus-Stwora z Krakowa nadesłała cykl zatytułowany "Pejzaż miejski Nowa Huta". Wielkoformatowe fotografie, utrzymane w estetyce eksperymentu i przetworzenia rzeczywistości, odzwierciedlają wciąż aktualną potrzebę eksperymentu z medium fotografii, co zawsze było doceniane na Konfrontacjach w Gorzowie.

Dyplom honorowy rady artystycznej ZPAF został przyznany Jakubowi Sosnowskiemu z Łodzi za cykl "Czerwona noc". Barwne, nasycone fotografie dobrze oddające klimat nocy, z dominacją sztucznego światła, zostały dostrzeżone przez jurorów i wyróżnione m.in za konsekwencje w realizacji niełatwego do sfotografowania tematu.

Jerzy Wierzbicki

OGÓLNOPOLSKA WYSTAWA FOTOGRAFII "KONFRONTACJE 2022"

Informujemy uprzejmie, że na Ogólnopolską Wystawę Fotografii „Konfrontacje 2022” nadesłano 167 zestawów 655 zdjęć 70 autorów.

Jury na posiedzeniu 9 kwietnia 2022 r. w składzie:

Zdzisław Pacholski - ZPAF Koszalin - przewodniczący
Prof. UAM dr hab. Maciej Szymanowicz - historyk sztuki, Poznań
Dr Sławomir Tobis - ZPAF Poznań
Dr Jerzy Wierzbicki - fotograf Poznań
Ryszard Dąbrowski - fotograf - Berlin
Marian Łazarski - ZPAF - Gorzów Wlkp. - sekretarz Jury

Po obejrzeniu nadesłanych zestawów zdjęć zakwalifikowało do wystawy 49 zestawów składających się z 167 zdjęć 40 autorów.

Spośród zakwalifikowanych zestawów zdjęć przyznało nagrody , wyróżnienie i dyplomy Rady ZPAF zgodnie z regulaminem, następującym autorom:

I nagrodę – 4000 zł – Jakubowi Wawrzakowi z Torunia
za zestaw 4 zdjęć pt. „Oaza”

II nagrodę – 3000 zł – Pawłowi Tomczykowi z Kielc
za zestaw 5 zdjęć pt. „Tożsamość”

Wyróżnienie – 1000 zł – Adamowi Fleksowi z Gdańska
za dwa zestawy zdjęć pt. „Jantar” (3 zdjęcia) i „Rejs” (3 zdjęcia)

Wyróżnienie – 1000 zł – Tadeuszowi Koniarzowi z Tarnowa
za zestaw 4 zdjęć pt. „Pożegnanie”

Wyróżnienie – 1000 zł – Grzegorzowi Krzysztofikowi z Tych
za zestaw 4 zdjęć pt. „Śląsk Taneczny”

Wyróżnienie – 1000 zł – Lidii Krzywoźniak z Łodzi
za zestaw 3 zdjęć pt. „(Wy)-siedlisko”

Wyróżnienie – 1000 zł – Katarzynie Laskus-Stwora z Krakowa
za zestaw 3 zdjęć pt. „Pejzaż miejski Nowa Huta”

Dyplom Honorowy Rady Artystycznej ZPAF – Jakubowi Sosnowskiemu z Łodzi
za zestaw 4 zdjęć pt. „Czerwona noc”

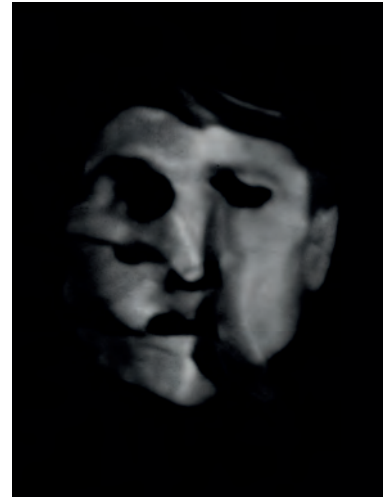
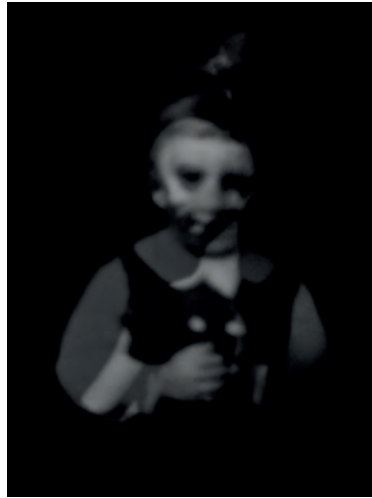
Ze względu na wyrównany poziom prac, Jury postanowiło przyznać dwie nagrody główne i pięć wyróżnień.

„Rejs”

„Jantar”

Adam Fleks
WYRÓŻNIENIE

„W obliczu (nie) ludzkich skryptów” Agnieszka Kot

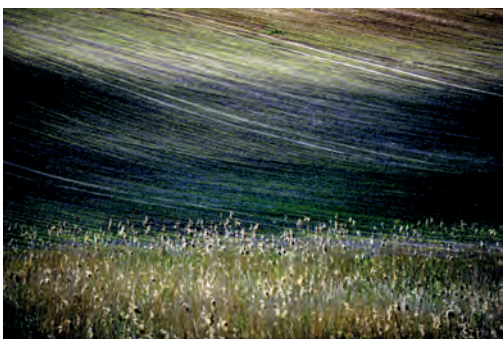
„Kamienna opowieść” Marek Rawski

„Portrety tonowane-cjanotypia-Aleksandra” Martyna Górską

„Dzieciństwo” Anna Mucha

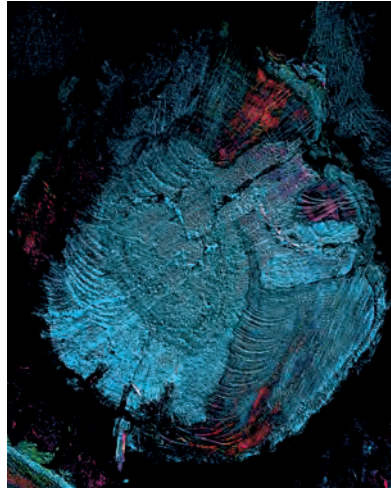
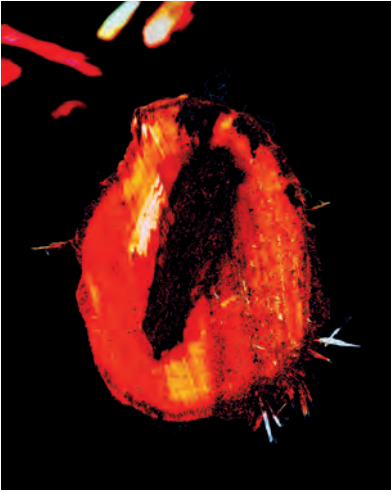

„Pola malowane”

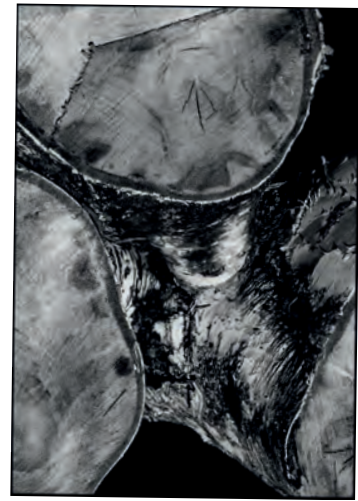

„Grafizmy”

Anna Jakubowska

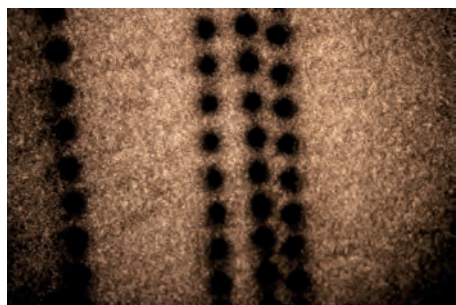
„Zbrodnia doskonała” Oliwia Hercog

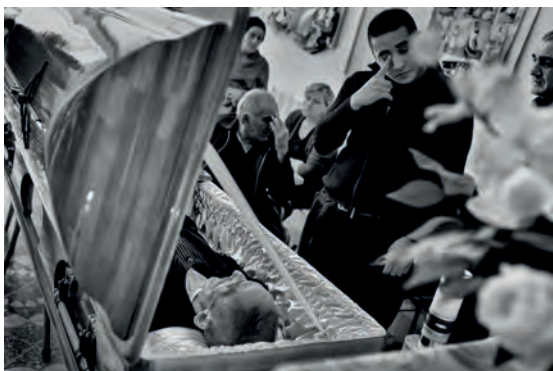
„Struktura drzewa” Małgorzata Ziemska

„Powrót do Solaris” Jurij Bojko

„Samotność” Kinga Kruś - Kołodziej

„Pożegnanie” Tadeusz Koniarz WYRÓŻNIENIE

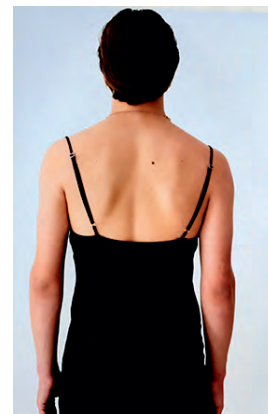
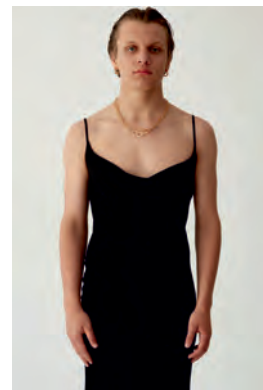
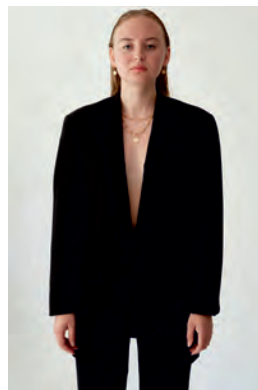
„Bez widoku II” Maria Różańska

„Pracuję w Luwrze” Tadeusz Koniarz

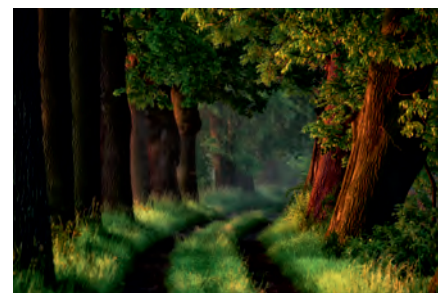
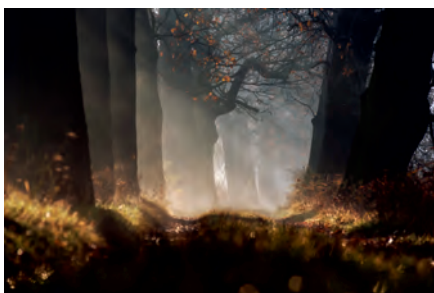

„Wysłannik niebios” Tadeusz Koniarz

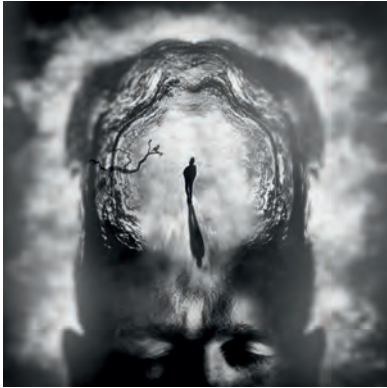

„Chasydzi” Magdalena Chudzik

„Zmiana” Zofia Musielak

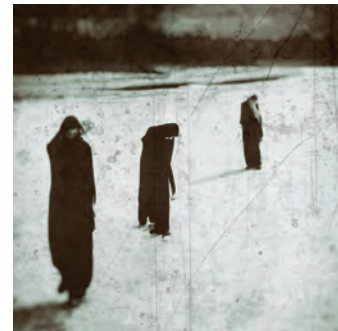
„Jedyna taka aleja” Elżbieta Kaps

„Na skraju snu”

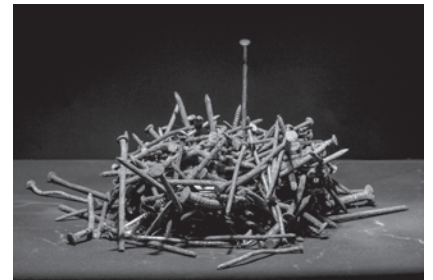
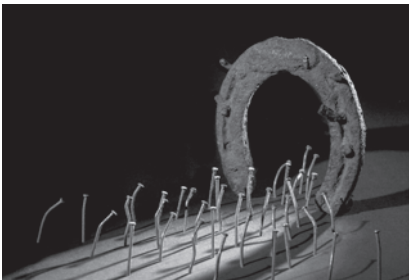
„Światy dwa” Arkadiusz Kikulski

„Obecność” Beata Wilczyńska

„Oaza” Jakub Wawrzak - I NAGRODA

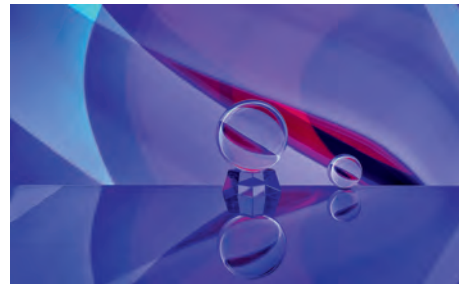
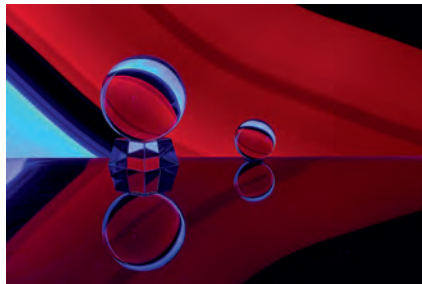
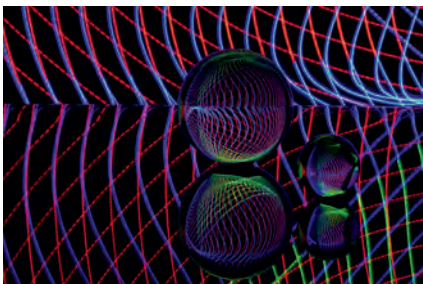
„Migawki życia” Szymon Kaczmarczyk

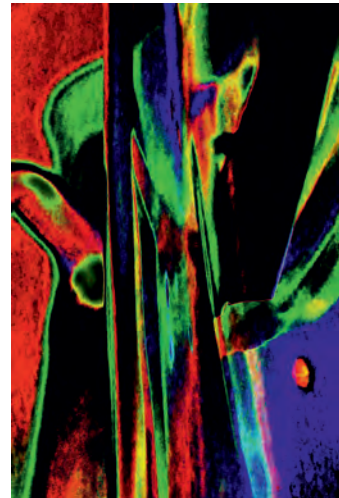
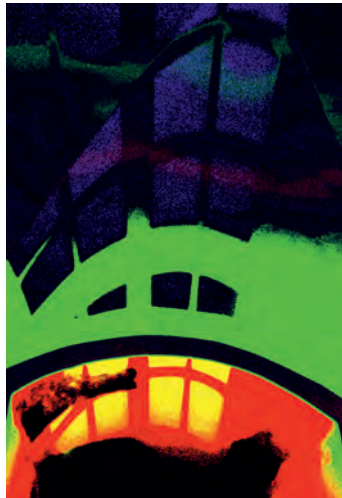
„(Wy)-siedlisko” Lidia Krzywoźniak - WYRÓŻNIENIE

„Przeprowadzka” Lidia Krzywoźniak

„Light painting(malowane światłem)” Peter Heibel

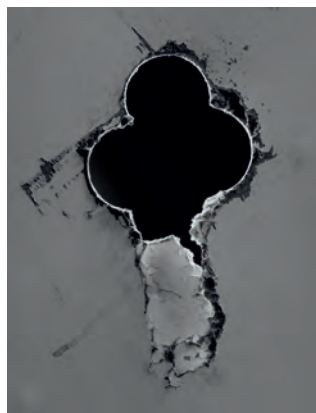
„Opowiedz historię” Ewa Gawlik

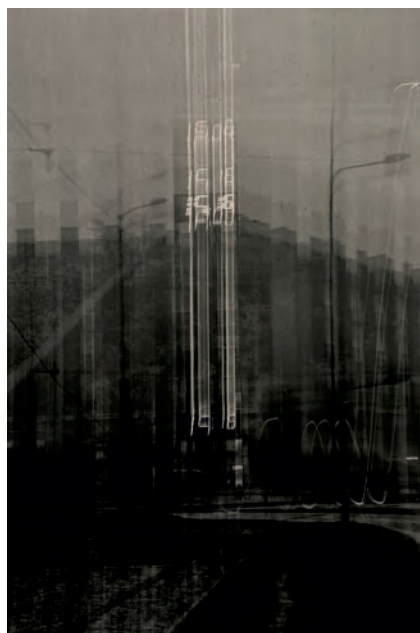
„Ulica” Anna KLINKOSZ

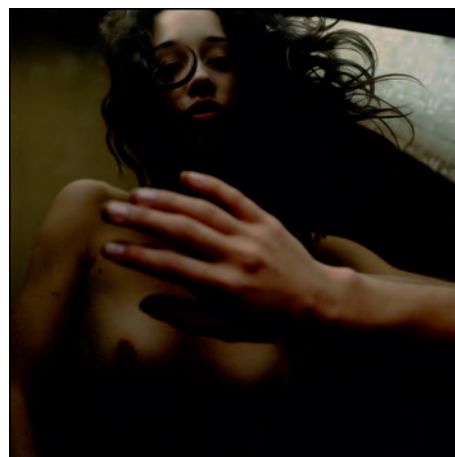
„Black protest in Poland” Marcin FIŃ

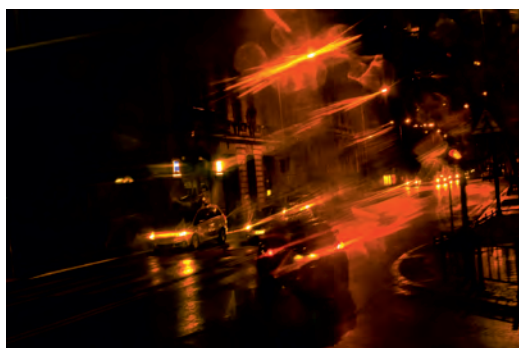
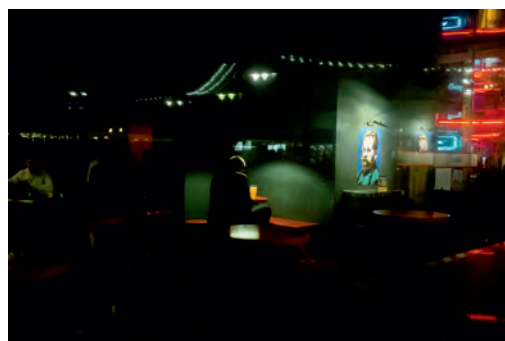
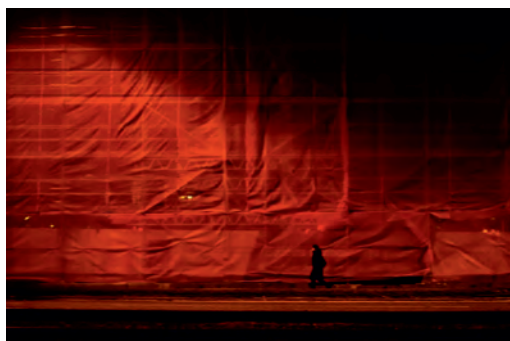
„HDF/PCV” Leszek Wesolowski

„Pejzaż miejski Nowa Huta” Katarzyna Laskus(Stwora) -WYRÓŻNIENIE

„Lustro” Bartosz Sikorski

„Czerwona noc” Jakub Sosnowski Dyplom Honorowy Rady Artystycznej ZPAF

„Tożsamość” - II NAGRODA

Paweł Tomczyk

„Prze-ciągi”

„Z obrazami na hałdach”

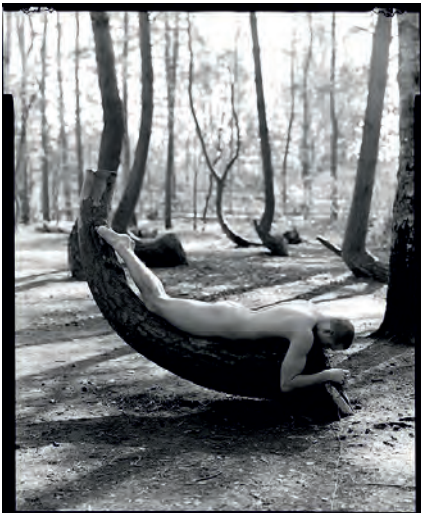

„Beardman (autoportrety)”

Jarosław Zadora

„Śląsk Taneczny” Grzegorz Krzysztofik - WYRÓŻNIENIE

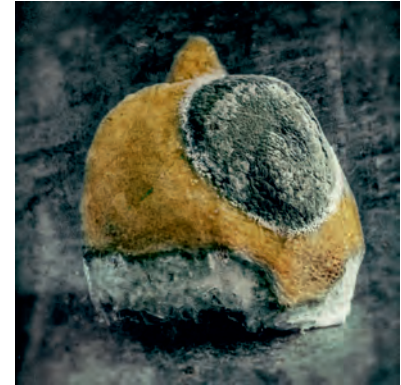

„Między istnieniem a nicością”
Mateusz Kowalczyk

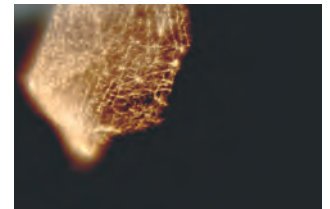
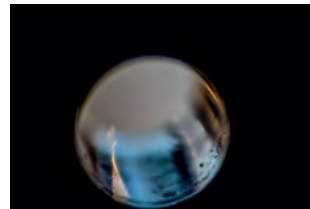
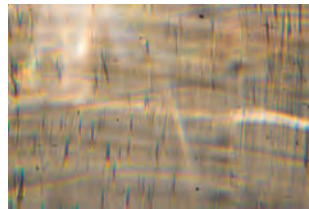
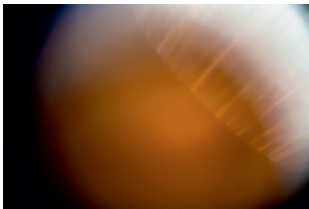

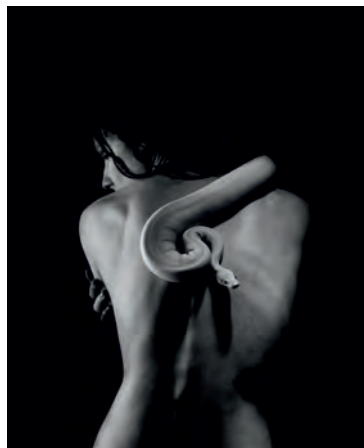
„Wilno śladami polskich fotografów: Józefa Czechowicza, Stanisława Filberta, Fleuryego oraz Jana Bułhaka” Bartosz Frątczak

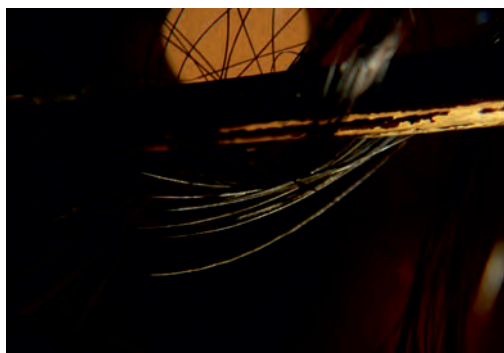
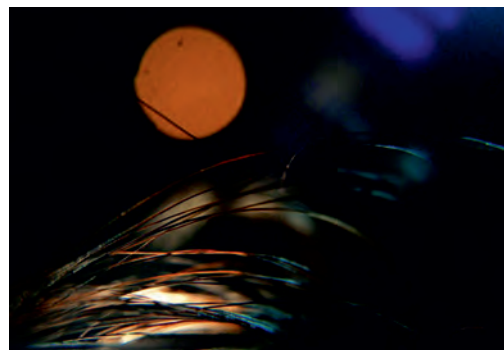
„Martwa natura” Sławomir Grzanek

„Granice barw” Marek Lapis

„Źródło zła” Olga Szewczuk

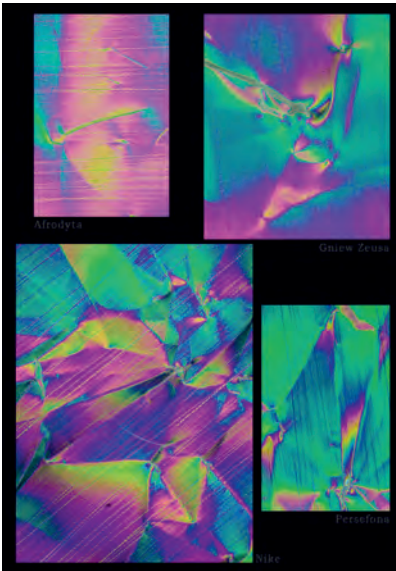
„Pomrocność” Justyna Zielińska

„Zaraz regaty!” Eugeniusz Trojanowski

Barwy przeźroczyości I”
Nina Zielińska - Krudysz

„Dwójłomna mitologia”

„Klub-AA-Part Tree Three”

Marek Sutkowski

SPIS AUTORÓW I ZDJĘĆ DO WYSTAWY "KONFRONTACJE 2022"

Jurij Bojko, Klepacze,
Magdalena Chudzik, Rzeszów,
Marcin Fiń, Przemyśl,
Adam Fleks, Gdańsk,
Bartosz Frątczak, Stargard,

Ewa Gawlik, Ostrowiec Świętokrzyski,
Martyna Górka, Nakło nad Notecią,
Sławomir Grzanek, Łódź,
Peter Heibel, Berlin,
Oliwia Hercog, Wodzisław Śląski,
Anna Jakubowska, Gdańsk,
Szymon Kaczmarczyk, Oświęcim,
Elżbieta Kaps, Czechowice – Dziedzice,
Arkadiusz Kikulski, Nowe Mosty Łasin,
Kinga Kruś-Kołodziej, Bydgoszcz,
Anna KLINKosz, Koszalin,
Tadeusz Koniarz, Tarnów,

Agnieszka Kot, Branice,
Mateusz Kowalczyk, Dębno,
Grzegorz Krzysztofik, Tychy,
Lidia Krzywoźniak, Kalisz,

Marek Lapis, Koziegłowy,
Katarzyna Laskus (Stwora), Kraków,
Anna Mucha, Niewiadów – kolonia,
Zofia Musielak, Koźuchów,
Marek Rawski, Jelenia Góra,
Maria Różańska, Wejherowo,
Bartosz Sikorski, Opole,
Jakub Sosnowski, Łódź,

Marek Sutkowski, Warszawa,

Olga Szewczuk, Grodzisk Maz.,
Paweł Tomczyk, Kielce,

„Powrót do Solaris” – 4 zdj.
„Chasydzi”- 4 zdj.
„Black protest In Poland” - 4 zdj.
„**Jantar**”- 3 zdj., „**Rejs**”- 3 zdj. - **WYRÓŻNIENIE**
„Wilno śladami polskich fotografów: Józefa Czechowicza,
Stanisława Filberta Fleuryego oraz Jana Bułhaka” – 3 zdj.
„Opowiedz historię” – 3 zdj.
„Portrety tonowane-cyjanotypia-Aleksandra – 3 zdj.
„Martwa natura” – 3 zdj.
„Light painting” (malowane światłem) – 5 zdj.
„Zbrodnia doskonała”- 3 zdj.
„Poła malowane”- 3 zdj., „Grafizmy” – 3 zdj.
„Migawki życia” – 3 zdj.
„Jedyna taka aleja” – 3 zdj.
„Na skraju snu”- 3 zdj., „Światy dwa”- 3 zdj.
„Samotność”- 3 zdj.
„Ulica”- 3 zdj.
„**Pożegnanie**”- 4 zdj. - **WYRÓŻNIENIE** ,
„Pracuję w Luwrze”- 5 zdj., „Wysłannik niebios”- 3 zdj.
„W obliczu (nie) ludzkich skryptów” – 3 zdj.
„Między istnieniem a nicością 01,02,03” – 3 zdj.
„**Śląsk Taneczny**”- 4 zdj. – **WYRÓŻNIENIE**
„**(Wy)-siedlisko**” - 3 zdj. **WYRÓŻNIENIE.**
„Przeprowadzka”- 4 zdj.
„Granice barw” – 4 zdj.
„**Pejzaż miejski Nowa Huta**” - 3 zdj.- **WYRÓŻNIENIE**
„Dzieciństwo” – 3 zdj.
„Zmiana” – 4 zdj.
„Kamienna opowieść” – 3 zdj.
„Bez widoku II”- 3 zdj.
„Lustro”- 3 zdj.
„**Czerwona noc**”- 4 zdj.
Dyplom Honorowy Rady Artystycznej ZPAF
„Dwójłomna mitologia”- 4 zdj.,
„Klub - AA- Part Tree Three”- 4 zdj.
„Źródło zła” -3 zdj.
„**Tożsamość**”-5 zdj. - **II NAGRODA**
„Prze-ciągi”- 3 zdj.

Eugeniusz Trojanowski, Gdańsk,
Jakub Wawrzak, Toruń,
Leszek Wesołowski, Marysin,
Beata Wilczyńska, Studzianka,
Jarosław Zadora, Rybnik,

Justyna Zielińska, Gliwice,
Nina Zielińska-Krudysz, Łańcut,
Małgorzata Ziemska, Zielona Góra,

„Zaraz regaty!” – 4 zdj.

„**Oaza**” – 4 zdj. – **I NAGRODA**

„HDF/PCV” – 4 zdj.

„Obecność” – 3 zdj.

„Z obrazami na hałdach” – 3 zdj.

„Beardman (autoportrety)” – 3 zdj.

„Pomrocność” – 3 zdj.

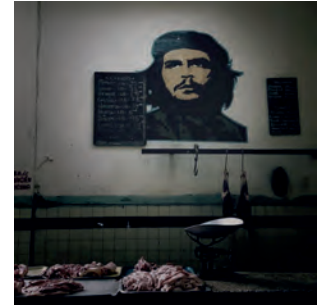
„Barwy przeźroczyści I” – 3 zdj.

„Struktura drzewa” – 3 zdj.

Marcin Andrzejewski (1977) – Pochodzi z Drezdenka, od 1993 roku jest członkiem GTF, a od 2001 roku ZPAF. Studiował w Zakładzie Fototechniki Politechniki Wrocławskiej, jest absolwentem Wyższego Studium Fotografii w Jeleniej Górze, wraz z Cezarym Tymczukiem tworzył grupę AT w ramach której realizowali fotografie otworkową. Wielokrotny uczestnik Dorocznych Wystaw Fotografii oraz Konfrontacji Fotograficznych (1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2002, 2010). Był również jurorem Dorocznych Wystaw Fotografii oraz Konfrontacji Fotograficznych wystaw dorocznych.

Swoją karierę artystyczną rozpoczął od wykonywania inscenizowanych fotografii, w których modeli kontrastował ze zdegradowaną i nierzadko postindustrialną architekturą. W tych fotografiach niejednokrotnie posługiwał się montażem negatywowym i odręcznym barwieniem odbitek za pomocą farb wodnych Ecoline. Kolejne fascynacje i eksperymenty techniczne dotyczyły techniki gumy i jej różnorodnych modyfikacji. Te zainteresowania po części były warunkowane faktem, że pierwsze kroki artystyczne stawiał pod okiem świetnego gumisty Piotra Perczyńskiego w sekcji fotograficznej Miejskiego Domu Kultury w Drezdenku. Później pod wpływem m.in. znajomości z Andrzejem Jerzym Lechem zaczął uprawiać fotografie otworkową oraz kontaktową. Fascynacja tą ostatnią sprzyjał nawiązany w trakcie studiów kontakt z dolnośląskim środowiskiem skupionym wokół Wojciecha Zawadzkiego i Ewy Andrzejewskiej wybitnych przedstawicieli tzw. fotografii czystej (określanej również mianem elementarnej). Marcin Andrzejewski niezmiennie ceniąc sobie perfekcyjny warsztat techniczny pozostał wierny zaawansowanym tradycyjnym sposobom obróbki fotografii. Obecnie przede wszystkim skupia się na wykonywaniu wielkoformatowym aparatem zdjęć architektury utrwalanych w trakcie licznych podróży. O jego ostatnim projekcie ukazującym architekturę współczesnych aglomeracji pt. Shangri-La pisał jego wieloletni współpracownik Cezary Tymczuk: „Określając współczesną metropolię mianem Shangri-La, Marcin Andrzejewski prowokuje. Zachęca do odrzucenia przyziemnych znaczeń, jakich pełno w codziennym zgiełku betonowej bestii. Shangri-La literacko stanowi świat nieistniejący. Krainę harmonii i mądrości, która tak bardzo potrzebujemy. Jeśli sztuka miałaby nic nie znaczyć prócz wyzwolanych emocji, kraina z wyobraźni pozostanie intymna przestrzeń porozumienia z widzem. Rozumiemy ją, każdy z osobna, jako umiejętność przeżycia życia, jednak cechą nadrzędną jest fakt, że wędrowiec przekraczający granice krainy Shangri-La, miał zakaz jej opuszczania. To jest ta prowokacja - wyższość obrazu nad literaturą, a także nad ulotnym życiem. Kto poczuje smak fotografii, opuszczać tej magicznej krainy nie będzie miał najmniejszej potrzeby”.

Podróżowanie oznacza bycie w drodze. Ta wiedza jest jeszcze bardziej zakorzeniona w naszych głowach od momentu ogłoszenia pandemii: Podróżowanie ma sens egzystencjalny. Podróż fotograficzna Marcina Andrzejewskiego podejmuje ten temat w wyjątkowy sposób i zabiera Nas w miejsca, które są dla niego tematem z punktu widzenia historii kultury lub subiektywnych doświadczeń ważne. Oglądając te zdjęcia mam chęć natychmiast podzielić się z moimi współtowarzyszami podróży — jaką jest życie — nie tylko tym co widzę ale zapytać ich czy to jest żart, czy prowokacja? Niemniej, z punktem patrzenia — osobistym — trudno dyskutować, daje on nam to coś wyjątkowego — Własną wrażliwość. Dużo zyskujemy, ponieważ oprócz świata idei bardzo inspirujące są również punkty widzenia, doświadczenia i biografie innych podróżujących, w naszym przypadku również fotografa — co potęguje rolę obrazu.

Marcin tworzy piękne projekty fotograficzne, dokumentując Afrykę. Ostatnie lata to wypatrywanie końca obostrzeń i otwarcia drogi do kontynuowania wspaniałej, czarno-białej fotografii w technice mokrego kolodionu.

Podróżowanie nie odbywa się wyłącznie w terenie. Drugim takim samym miejscem jest nasza własna głowa. W końcu to wspomnienia, które w sobie przechowujemy.

Pamięć ogarnia nie tylko widzialne, ale może przede wszystkim to, co jest ukryte a powstające w kontaktach z ludźmi napotkanymi w drodze. Nowa wystawa Marcina Andrzejewskiego jest sięgnięciem do nowych technologii zarówno w obszarze rejestrowania obrazu jak i jego rozpowszechniania. Do fotografowania użył smartfona a fotografie upublicznił poprzez platformę internetową instagram.

Czy to się kłóci z historyczną fotografią na płytach szklanych, której Marcin jest mistrzem? Otóż nie. Ciągłe mamy przecież do czynienia ze wspaniałymi kadrami, które zabierają, uprowadzają nas w podróż intelektualną. Możemy porównać to co zaproponował nam Marcin z naszymi doświadczeniami. Jest to odkrywanie nowych obszarów świata, które dla wielu z nas są ukryte.

Fotografować z pasją, poważnie, a jednocześnie z przyjemnością - najlepiej robić to w formie dialogu, w wymianie z innymi argumentami, na podstawie dobrego, oryginalnego materiału wizualnego. Idealnie nadają się do tego fotografie Marcina Andrzejewskiego. Są one bowiem – w swojej formie - uniwersalne. Dzięki ich „literackiej” formie znajdujemy się już w samym środku wydarzeń.

Marek Poźniak

GORZÓW
WIELKOPOLSKI

Miejskie
Centrum
Kultury
w Gorzowie
Wielkopolskim

GORZOWSKIE
TOWARZYSTWO FOTOGRAFICZNE

ul.Chrobrego 4
66-400 Gorzów Wlkp.
tel.+48 95 7367667
www.gtf.com.pl

ISBN:978-83-962397-2-3